

Eser Kalmamış

– İpciERDOĞAN · 28 Aralık 2018

ESER KALMAMIŞ

Boşalmış göç ile yurdun köyleri
Kapanmış kapılar, giren kalmamış
Viraneden beter olmuş evleri
Dört yaşlıyı artık soran kalmamış
Çalınan kapılar misafir alırdı
Çerçisi, yolcusu orda kalırdı
Sofrasında yavan, soğan olurdu
Şimdi oturacak minder kalmamış
Tarlasına kimse bostan ekmiyor
Bağlar hozan olmuş üzüm vermiyor
Sokudan tokmağın sesi gelmiyor
Bulgur kaynatmaya leğen kalmamış
İneği, danayı ahır almazdı
Süt, yoğurt sofrada eksik olmazdı
Pilavla doymadık kimse kalmazdı
Sığırı güdecek çoban kalmamış
Hindi, tavuk, horoz kümesle batmış
Koyun, kuzu, keçi yünüyle bitmiş
Tere yağ sofrayı terk edip gitmiş
Ağılın taşından eser kalmamış
Tandırın yufkanın bitmiş gereği
Firek li soğanın sacda böreği
Çığırtma, bazlama tandır çöreği
Çullama, keşkaf ı bilen kalmamış
Ceviz, erik, elma, üzüm cepleri
Tuluk la sızgıt'ı kovar hapları
pekmez dolu evin küpleri
çalmaya sırdaş kalmamış
Kapanmış diyorlar ortanca kuyu
İncelmiş yukarı pınarın suyu
Unutmam çeşmede selvi boyluyu
Testinin, boccanın kulpu kalmamış
Ezanla duyulur imamın sesi
Cemaatsiz kalmış eski camisi

Turşu,
Kilerden

Namaza gidemez, yaşlı kimisi
Koluna girecek torun kalmamış
Konu, komşu yardım için koşardı
Çalınca radyolar herkes coşardı
Ana, baba, gelin toplu yaşardı
Yaşlıya bakacak evlat kalmamış
Sonunda ayrılık oldu kaderim
Bir gün kavuşmaya dua ederim
Mantara, kengere hasret giderim
Kangalı, hardalı bilen kalmamış
Gözümde tütüyor kurduyla kuşu
Bitirdim gençliği çıkmam yokuşu
Bir çok arkadaşın gurbette işi
Misafir edecek odam kalmamış
ERDOĞAN ÇALIŞKAN 27 05 2012